MATERIAŁY FORMACYJNE

dla członków Straży Honorowej NSPJ

1 ZESZYT

Autorzy rozdziałów
Ks. Józef Gaweł SCJ, s. Maria Bernadeta Wysocka OVM,
Natalia Gorczowska

Redakcja i korekta
S. Maria Bernadeta Wysocka OVM, Natalia Gorczowska,
Elżbieta Jodzińska

Skład i łamanie
Natalia Gorczowska

Projekt okładki
Elżbieta Jodzińska

ISBN: 978–83–86733–12–5

© Copyright by Wydawnictwo Arcybractwa
Straży Honorowej Najświętszego Serca Pana Jezusa
31–142 Kraków, ul. Krowoderska 16
tel. 12 631–86–20
www.strazhonorowa.pl
www.strazjezusa.pl
e-mail: wydawnictwo@strazhonorowa.pl

Do użytku wewnętrznego

Wszelkie prawa zastrzeżone

I. Bóg jest miłością

Kult Serca Jezusowego składa się z trzech podstawowych elementów: przeżywania prawdy, że Bóg jest miłością; poświęcenia się Najświętszemu Sercu Jezusowemu i wynagrodzenia. Obecnie pragniemy przypomnieć sobie pierwszy z nich – prawdę o Bożej miłości, wyrażoną przez św. Jana Apostoła słowami: „Bóg jest miłością" (1 J 4,16).

W jaki sposób możemy poznać tę podstawową prawdę naszej wiary? Pomaga nam w tym dobrze przeżywane nabożeństwo do Najświętszego Serca Pana Jezusa. Dzięki niemu łatwiej nam zrozumieć, że Bóg pierwszy obdarzył nas miłością, ukochał do końca oraz całkowicie nam się oddał.

Jak uczył św. Augustyn, miłość Boga jest „duszą *Pisma Świętego*". Została ona ukazana tak w *Starym*, jak i *Nowym Testamencie* w wielu różnych obrazach. *Biblia* przedstawia Boga bliskiego, który jest Przyjacielem, Zbawcą i Dobrym Pasterzem szukającym człowieka. Pan Bóg pociąga nas więzami miłości. Widać to zwłaszcza w trosce o naród wybrany. Jest to miłość równocześnie ojcowska i macierzyńska, przybierająca postać troski o ukochane dziecko.

Bóg jest miłością i On pierwszy nas umiłował. Te dwa zdania najlepiej wyrażają istotę chrześcijaństwa. To Bóg pierwszy pochylił się nad człowiekiem i wyszedł do ludzi z inicjatywą miłowania – i to wtedy, gdy byliśmy Jego nieprzyjaciółmi, czyli grzesznikami. Wszystko w Bogu jest darem. To, co uczynił dla

człowieka, przekracza ludzkie wyobrażenia i myślenie. Jego miłość jest darmowa, bezinteresowna i niczym nieograniczona. Krótko mówiąc, wszystko to, co Bóg dla nas uczynił, stanowi dar Jego niepojętej miłości.

Prawdę, że Bóg jest miłością, starał się nam przybliżyć św. Jan Apostoł, wyjątkowy mistrz w opisywaniu miłości Bożej. W *Ewangelii* i listach ukazuje, czym ona jest, jakie są jej składniki i w jaki sposób możemy ją poznawać. Bóg okazał nam miłość przez to, że „zostaliśmy nazwani dziećmi Bożymi i rzeczywiście nimi jesteśmy" (1 J 3,1). Zamanifestował ją przez tajemnicę Wcielenia Syna Bożego, która jest pełnym objawieniem prawdy o Bogu – dobrym i kochającym Ojcu. „Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne" (J 3,16). Ponadto: „W tym objawiła się miłość Boga ku nam, że zesłał Syna swego Jednorodzonego na świat, abyśmy życie mieli dzięki Niemu. […] On sam nas umiłował i posłał Syna swojego jako ofiarę przebłagalną za nasze grzechy" (1 J 4,9–10). Miłość Boga objawiła się zatem w darze, jakim jest Jezus Chrystus. Ojciec ofiarował swego Syna jako ofiarę przebłagalną za grzechy świata. W ten sposób tajemnica krzyża i Kalwarii, gdzie zostało przebite Serce Chrystusa, jest najpełniejszym objawieniem Jego miłości. W ranie boku, z której wypłynęły krew i woda – stanowiące symbole sakramentów i rodzącego się Kościoła – możemy ujrzeć największy skarb: miłość Boga będącą źródłem i początkiem wszystkiego, co uczynił „dla nas i dla naszego zbawienia".

Jak podkreślał papież Benedykt XVI, kult i nabożeństwo do Serca Bożego zapraszają chrześcijan do pogłębienia osobistego doświadczenia miłości Boga, by o niej świadczyć innym. Oddając cześć Najświętszemu Sercu Pana Jezusa, zbliżamy się

do praźródła miłości, czyli do samego Stwórcy, który powołał świat do istnienia i nieustannie czuwa nad nim swoją wszechmocą i opatrznością. Kult Serca Bożego, jak to podkreślił papież Pius XII w encyklice *Haurietis aquas* [czyt. haurietis akwas], jest „kultem miłości, którą Bóg nas ukochał przez Jezusa, a dla nas samych stanowi on równocześnie okazję do praktykowania miłości względem Boga i bliźnich. Innymi słowy, kult Serca Jezusowego jest kultem miłości, jaką Bóg żywi względem nas, miłości, którą należy uwielbiać i naśladować – i za którą trzeba ustawicznie dziękować. Celem tak pojętego kultu jest udoskonalenie naszej ludzkiej miłości, jaka nas łączy z Bogiem i ludźmi, przez coraz gorliwsze wypełnianie przykazania, które Boski Mistrz przekazał apostołom jako święte dziedzictwo, gdy mówił: «Przykazanie nowe daję wam, abyście się wzajemnie miłowali» (J 13,34)".

Kościół czci zatem niepojętą miłość Bożą, która znalazła swój ludzki wyraz w przebitym włócznią setnika Sercu Zbawiciela. Najświętsze Serce Jezusa jest obrazem nieskończonej i miłosiernej miłości, jaką Ojciec Niebieski rozlał w świecie przez swego Syna Jezusa Chrystusa. Można powiedzieć, że dojrzałym owocem tego kultu jest doskonalsze poznanie Boga, odpowiadające Jego obrazowi, który ukazał światu Chrystus w swoich słowach i czynach. Święty Jan Paweł II mówił na jednej z audiencji generalnych w 1994 roku: „Aby poznać Boga, trzeba znać Jezusa i żyć w harmonii z Jego Sercem, jak On miłując Boga i bliźniego".

Nauka papieża Piusa XII znalazła jeszcze głębsze rozwinięcie w encyklice Benedykta XVI *Deus caritas est* [czyt. deus karitas est]. Została w niej przypomniana radosna prawda, że Bóg jest miłością i że ogarnia nią całą ludzkość. Dokument rozpoczyna się od

słów zaczerpniętych z *Pisma Świętego*: „Bóg jest miłością: kto trwa w miłości, trwa w Bogu, a Bóg trwa nim" (1 J 4,16). Papież stwierdza, że w Jezusie Chrystusie Bóg objawił swoje ludzkie oblicze. Stał się bliski dla każdego człowieka i niejako namacalny. Takiego Boga, o ludzkim obliczu, Kościół powinien głosić dzisiejszemu światu.

Podobnie uczył św. Jan Paweł II. W sposób szczególny przypominał o tym w czasie pielgrzymki do ojczyzny w 1999 roku, której hasłem były słowa „Bóg jest miłością". Papież mówił, że Bóg ogarnia nas swą miłością w tajemnicy Wcielenia i Odkupienia, a człowiek nie może bez niej żyć. „Wszystko, co Bóg chciał nam powiedzieć o sobie, o swojej miłości, to wszystko złożył w jakiś sposób w swym Sercu, w Sercu swego Syna i przez to Serce wyraził. Stoimy wobec niezgłębionej tajemnicy. Poprzez Serce Jezusa odczytujemy cały odwieczny Boży plan zbawienia. A to jest plan miłości". Na zakończenie tej pielgrzymki Jan Paweł II zaapelował: „Uwierzcie, że Bóg jest miłością! Uwierzcie na dobre i złe! Obudźcie w sobie nadzieję! Niech ta nadzieja wyda w was owoc wierności Bogu we wszelkiej próbie".

Propozycje tematów do rozmowy w ramach spotkania Straży Honorowej NSPJ:

1. W jaki sposób doświadczyłem Bożej miłości w swoim życiu?
2. Jak dzielę się Bożą miłością podczas Godziny Obecności?
3. Dlaczego tajemnica Wcielenia – Bożego Narodzenia – jest wyrazem miłości Boga?

Literatura pomocnicza:

1. Ks. Józef Gaweł, *Najświętsze Serce Jezusa. Nadzieja dla świata*, Dom Wydawniczy Rafael, Kraków 2017.

2. Ks. Janusz Królikowski, *Umiłował nas ludzkim Sercem*, Wydawnictwo Księży Sercanów Dehon, Kraków 2014.

3. Ks. Leszek Poleszak, *Serce Jezusa niezgłębione źródło miłości Boga*, Wydawnictwo Księży Sercanów Dehon, Kraków 2007.

4. Ks. Zbigniew Sobolewski, *Bóg jest miłością*, Wydawnictwo Sióstr Loretanek, Warszawa 2003.

II. Cześć, miłość, wynagrodzenie Sercu Jezusa jako odpowiedź człowieka na miłość Boga

„Arcybractwo proponuje ogółowi członków nieustanne oddawanie czci i miłości oraz wynagrodzenie Sercu Jezusa, który ukochał nas aż do przyjęcia widocznych ran zadanych włócznią na drzewie krzyża i niewidocznych zadawanych każdego dnia przez zapomnienie, niewdzięczność i ludzkie grzechy" (art. 2) – czytamy w *Statutach* Arcybractwa. Z kolei Maria Deluil-Martiny [czyt. delłil-martini], pierwsza zelatorka Straży Honorowej, powtarzała: „Mam tylko jedno pragnienie, aby Serce Boskiego Mistrza było znane, kochane, czczone; aby On był Królem serc, triumfował, abyśmy wyniszczali się dla Niego". Tę postawę wyraża pozdrowienie członków wspólnoty: „Niech żyje Jezus!", a także dewiza „Cześć, miłość, wynagrodzenie Sercu Jezusowemu".

Członkowie Straży Honorowej swoim życiem, całkowicie poświęconym Bożemu Sercu, oddają:

- cześć – głosząc Jego królewską godność i szerząc Jego królestwo wśród ludzi;
- miłość – ofiarując swoje serca Najświętszemu Sercu Pana Jezusa tak bardzo nas miłującemu, a często obrażanemu ludzkimi grzechami i niewdzięcznością;
- wynagrodzenie – przez praktykowanie cnót chrześcijańskich, zwłaszcza pokuty i gorliwości, wynagradzając zniewagi, jakie Mu wyrządzają ludzkie grzechy.

Pierwszym zadaniem człowieka jest adoracja Boga – uczył ojciec Piotr Rostworowski OSB. Twierdził, że wielkie pragnienie chwały Bożej jest usposobieniem człowieka miłującego. Członkowie Straży Honorowej, którzy są „zakochani w Sercu Jezusa", starają się oddawać Mu cześć, czyli chwałę. Pamiętają o nauce *Księgi Apokalipsy*: „Baranek zabity jest godzien wziąć potęgę i bogactwo, i mądrość, i moc, i cześć, i chwałę, i błogosławieństwo" (Ap 5,12). Serce Jezusa jest najgodniejsze chwały, a cała Jego godność płynie z połączenia Boskiej natury Chrystusa z naturą ludzką. Stąd kryje się w Nim niepojęta miłość i dobroć Boga, który połączył się z człowiekiem, przyjął jego naturę, aby po ludzku pokazać, jak nas kocha.

Naszym obowiązkiem wobec ogromu miłości Boga, objawionej w Sercu Jezusa, jest oddawanie Mu chwały. On czeka na naszą cześć, uwielbienie i posłuszeństwo. W tym celu trzeba przede wszystkim uznać Go swoim Panem i Bogiem, od którego jesteśmy całkowicie zależni. Niestety, każdy grzech i słabość człowieka stanowią zaprzeczenie tej chwały i nie pozwalają uznać, że Królem wszystkich ludzi jest Chrystus, oraz poddać się pod Jego władzę.

Cześć Sercu Jezusa możemy oddawać na różne sposoby. Przede wszystkim przez modlitwę uwielbienia, łącząc się z aniołami i świętymi w niebie oraz pobożnymi czcicielami tego Serca żyjącymi na ziemi. Drugim sposobem jest kierowanie się zawsze i wszędzie miłością. Miłość, którą okazujemy naszym bliźnim w codziennym życiu, powinna być wyrazem miłości do Bożego Serca. Inną metodą oddawania chwały Sercu Jezusa jest troska o to, by wszyscy ludzie coraz bardziej Je kochali i oddawali Mu należną cześć. Dlatego też jeden z aktów strzelistych powtarzanych przez czcicieli Bożego Serca brzmi: „Wszędzie kochane niech będzie – Najświętsze Serce Jezusa!".

Wydawnictwo Arcybractwa
Straży Honorowej NSPJ